

Barraca de Cal Teixidor dels Tres Pins

Rubió

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Serra Morena. Oest de Rubió
Emplaçament
Alçada: Camí de Serra Morena
672

Coordenades:

Latitud: 41.64853
Longitud: 1.54406
UTM Est (X): 378760
UTM Nord (Y): 4611778

Classificació

Número de fitxa 08185 - 89
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Coberta enderrocada
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08184A001000800000ZD
Autoria de la fitxa Núria Cabañas. Web Cultura SCP.
Data de registre de la fitxa: dc., 01/12/2021 - 15:47

Descripció

A tocar del camí de Serra Morena hi ha la barraca de Cal Teixidor dels Tres Pins. Correspon a una construcció de planta rectangular de 6 m de longitud per 3 m d'amplada amb la coberta a una vessant amb pendent a llevant. L'accés es troba ubicat a la façana oest. A l'interior hi ha les restes de la cisterna, situada a l'angle sud-est i les restes d'una menjadora a la façana oest, al costat dret de la porta d'accés. El parament dels murs és de pedra irregular lligada amb argamassa.

Història

Les barraques o edificacions de pedra seca són construccions lligades plenament amb l'activitat agrària i, principalment a la vinya. La comarca de l'Anoia amb un relleu irregular i un terreny sec i pedregós va guanyar terreny mitjançant la construcció de marges de pedra seca per crear feixes on plantar-hi ceps i oliveres, creant la necessitat de construccions destinades a l'aixopluc i magatzem d'eines, les barraques. Les barraques són construccions realitzades amb la tècnica de la pedra seca, que consisteix en superposar i encaixar pedres de diverses mides sense cap material d'unió. La pedra s'obtenia del propi camp, un cop es llaurava. Alhora d'edificar les parets de la barraca ja es tenia en compte de deixar l'espai de la porta, finestres, armaris...En la majoria dels casos és una barraca simple amb un sol portal d'accés que permet el pas d'una persona, malgrat que també hi ha barraques dobles amb entrades independents, una per la persona i l'altre per l'animal. La funció d'aquestes construccions era la d'aixoplugar, un espai on guardar l'utilatge agrícola i també com a zona d'emmagatzematge. Malgrat que es desconeix l'antiguitat d'aquest tipus de construccions a la comarca de l'Anoia i a Rubió, tot apunta que la seva expansió es produí a partir de la segona meitat del segle XIX, abans de l'arribada de la fil·loxera a Catalunya. D'aquestes construccions també se'n localitzen de més tardanes, d'inicis del segle XX, que utilitzen el guix per unir pedres, materials ceràmics com la rajola o el maó i les teules per la coberta

Bibliografia

RIPOLL, R. (2003). Les construccions de paret seca a l'Anoia. A Els paisatges de la Vinya. Manresa: Centre d'Estudis el Bages.

ENRICH, MF; MIRET, MT; VICH, I. (2006): Pedra seca a l'Anoia. Carme, Orpí, La Pobla de Claramunt, la Torre de Claramunt. Ajuntament de La Pobla de Claramunt.

MIRET I SOLÉ, M.TRESA. (2006): Pedra seca a l'Anoia a Revista d'Igualada núm. 24. Desembre de 2006. Igualada.

